

ѣма ѣψило то, сѣрѣчь ѣднѣкво произношеніе (г) ε-то въ ει δίφωογγοσз гѣвиси гласѣтъ со всѣмъ, ѣ тѣкмо ѣѡта та се произнѣси.

З, ξ, ξητα. Произнѣснсе като славѣнско то земаѣ. ξωη, ξηλος. ѣ ѡнѣ не страда нѣкогашъ нѣщо.

Н, η, ητα. произнѣснсе ѣ тѣ като славѣнско то ѣже. н. п. ηωσ, ηχοσ, ηλιοσ. ѣ ѡнѣ никогдѣ не страда нѣщо.

Θ, θ, θητα. ѣ ѡнѣ се произнѣси като ѡита, θεοσ, θυσια, но ѣ нѣгово то произношеніе трѣвѣва да наѣчи нѣкой ѡтъ живъ гласъ, зашѣто не мѣже сѣкой да го произнѣси тѣчно сз прилѣчно то мѣ произношеніе, но ѣднѣ го произнѣсатъ като т, ѣ дрѣги като ф. ѣ вѣднсе да ѣ весмѣ трѣдно нѣгово то произношеніе на Бѣогаритѣ, зашѣто въ славѣнска рѣчь не сѣ нахѣжда тѣ никаде, но оупотребѣвѣсѣ тѣкмо за чѣжезѣичны рѣчи, н. п. .θωμα, .θεβωρз, .θεολογια, .θαμαρѣ, ѣ ѡнѣ не страда нѣщо.

(г) ε-то въ славѣнскіятъ ѣзыкъ ѣма двѣко произношеніе, ѣ когѣто стоѣ ѡтъ край на-рѣчь та произнѣснсе като ѣ, н. п. ѣго като ѣго, като ѣ-се произнѣси ѣ когѣта стоѣ по самогласно, ѣли помеждѣ двѣ самогласни, н. п. моѣ, като моѣ, твоеѣ, като твоеѣ. ѣ когѣто стоѣ по согласно, тогѣва се произнѣси като Грѣческо то, менѣ, тебѣ, себѣ, ѣ проч.